

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI DO SPRAW DEREGULACJI**
(NR 68)

■ **KOMISJI KULTURY FIZYCZNEJ,
SPORTU I TURYSTYKI**
(NR 65)

z dnia 15 października 2025 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Deregulacji (nr 68) Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki (nr 65)

15 października 2025 r.

Komisja do Spraw Deregulacji oraz Komisja Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki obradujące pod przewodnictwem posła **Ryszarda Petru (Polska2050)**, przewodniczącego Komisji do Spraw Deregulacji, zrealizowały następujący porządek dzienny:

- **pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1762).**

W posiedzeniu udział wzięli: **Ireneusz Raś** sekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki wraz ze współpracownikami, **Renata Zawadzka-Urbaneck** dyrektor Departamentu Finansowo-Ekonomicznego Polskiej Organizacji Turystycznej, **Michał Malicki** zastępca dyrektora Departamentu Prawno-Organizacyjnego Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, **hm. Bartosz Bednarczyk** zastępca naczelniczki Związku Harcerstwa Polskiego ds. relacji zewnętrznych, **Paweł Niewiadomski** prezes zarządu Polskiej Izby Turystyki wraz ze współpracownikami, **Rafał Szlachta** prezes Polskiej Organizacji Rozwoju Sportu i Turystyki, **Łukasz M. Mikosz** prezes zarządu Europejskiego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Turystycznych wraz ze współpracownikami, **Andrzej Żukowski** wiceprezes zarządu Izby Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej, **Paweł Zań** członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, **Krzysztof Popławski** doradca Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych, **Monika Olszewska** radca prawny w Polskiej Izbie Ubezpieczeń ze współpracownikami, **Szymon Kopczyk** rzecznik prasowy Rady Młodzieżowej przy Parlamentarnym Zespole do spraw Młodzieży oraz **Henryk Urbaś** asystent przewodniczącego Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Krzysztof Majer**, **Damian Stanisławski**, **Jakub Stefański**, **Ziemowit Uździcki** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Jarosław Lichocki**, **Wojciech Paluch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Czy mamy kworum? Jeżeli mamy kworum i mamy naszego pana ministra, to w tym momencie otwieramy wspólne posiedzenie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki.

Witam członków obu Komisji. Witam pana Ireneusza Rasia, sekretarza stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki, ze współpracownikami, przedstawicieli inicjatywy SprawdaMY – Przedsiębiorcy dla Polski, izb gospodarczych, pracodawców, przedsiębiorców, związków zawodowych, pozostałych gości.

Stwierdzam kworum.

Informuję, że marszałek Sejmu 6 października tego roku skierował rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych oraz niektórych innych ustaw (to jest druk 1762) do naszych połączonych Komisji do pierwszego czytania. Zgodnie z regulaminem Sejmu to pierwsze czytanie obejmuje uzasadnienie projektu przez wnioskodawców, debatę w sprawach ogólnych zasad projektu oraz pytania posłów, wypowiedzi wnioskodawców.

Proszę pana ministra Ireneusza Rasia o uzasadnienie projektu z druku 1762.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki Ireneusz Raś:

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, mam zaszczyt przedstawić krótkie uzasadnienie wstępne przy pracy nad drukiem nr 1762 – drukiem ustawy, która została przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 23 września 2025 r., a jest to projekt ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych oraz niektórych innych ustaw.

Chcę powiedzieć, że będziemy dotykać tutaj, w tych zmianach ustawy z dnia 24 lipca 2017 r. o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych, również ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 oraz innych chorób zakaźnych i wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. W tych zmianach dotykamy także ustawy z dnia 15 lipca 2020 r. o polskim bonie turystycznym.

W ramach tego na samym początku chcę powiedzieć, że Ministerstwo Sportu i Turystyki przedkłada do pracy prezentowany projekt po szeregu... po wieloletnich pracach analitycznych, badaniach, spotkaniach, konferencjach, seminariach, szerokich konsultacjach, które powodują to, że chcielibyśmy dokonać zmiany.

Pierwsza duża zmiana to wprowadzenie do ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych możliwości, aby wymóg minimalnej sumy gwarancyjnej mógł być spełniony przez przedsiębiorcę turystycznego również przez zawarcie nie jednej, ale kilku umów gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, których łączna wartość będzie nie mniejsza niż wymagana minimalna suma gwarancyjna, w celu ułatwienia przedsiębiorcom turystycznym pozyskania obligatoryjnego zabezpieczenia. Uważamy, że polepszy to funkcjonowanie przedsiębiorców turystycznych. To było z nimi też wydyskutowane. Wychodzimy od takiej trochę monopolistycznej praktyki, która była tam stosowana.

Po drugie, chcemy tymi przepisami wprowadzić obowiązek precyzyjnego informowania przez przedsiębiorców turystycznych wszystkich podróżnych, którzy zawierają z nimi te umowy, o wszystkich zawartych umowach gwarancji oraz zasadach dochodzenia roszczeń. Uważamy, że to trzeba doprecyzować. To też będzie polepszenie sytuacji dla wszystkich klientów przedsiębiorców turystycznych.

Po trzecie, chcemy rozszerzenia ustawowego katalogu zadań Turystycznego Funduszu Pomocowego. Jak państwo wiecie, w wyniku różnych doświadczeń w kryzysowych latach, jeżeli chodzi o upadłości wielkich biur podróży, jak również tych złych czasów covidu, kiedy mieliśmy te zjawiska, zbudowaliśmy takie bardzo mocne podmioty, które są gwarantem, że klienci są zabezpieczeni. To jest Turystyczny Fundusz Gwarancyjny i Turystyczny Fundusz Pomocowy. Chcę państwu przekazać informację o stanie tych dwóch funduszy na wrzesień. Turystyczny Fundusz Gwarancyjny to jest 547 mln zł. Turystyczny Fundusz Pomocowy – 385 mln zł. Czyli zgromadziliśmy już naprawdę duże zasoby, żeby spokojnie kontrolować, zabezpieczać ten rynek przed jakimiś gwałtownymi, niedobrymi zjawiskami dla naszych klientów, dla podróżujących.

I tutaj właśnie rozszerzamy ten ustawowy katalog, żeby też wykorzystać te środki, aby polepszyć również pewne kwestie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez przedsiębiorców turystycznych, nie obniżając zabezpieczenia klientów biur podróży. To chcę też oświadczyć. Chcemy wprowadzić możliwość udzielenia wsparcia w postaci częściowego poręczenia na wypadek wymogu złożenia kaucji, depozytu, gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej przez przedsiębiorcę turystycznego jako zabezpieczenia gwarancji w celu poprawy płynności finansowej i zwiększenia zdolności rozwoju przedsiębiorców turystycznych.

Po drugie, dodatkowym zadaniem byłoby wprowadzenie ustawowego kryterium ubiegania się o skuteczne uzyskanie poręczenia oraz zasad określenia jego wysokości, mając na względzie profil ryzyka podmiotu ubiegającego się o udzielenie poręczenia, a także realizowanie przez niego obowiązków ustawowych wobec Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

I trzecie, nowe zadanie, zwiększenie limitu możliwości finansowania zwrotnego z Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, o które może wystąpić Turystyczny Fundusz Pomocowy, z dotychczasowych 5% do 30% środków TFG. Taka zmiana umożliwi sprawne pozyskanie finansowania przez Turystyczny Fundusz Pomocowy w przypadku, gdyby wystąpiły jednocześnie przesłanki dla uruchomienia pomocy przedsiębiorcom turystycznym w ramach dotychczasowych zadań, jak i obciążenia z Turystycznego Funduszu Pomocowego dodatkowymi zadaniami w zakresie opisywanych powyżej poręczeń.

Czwarta zmiana dotyczy sposobu rozliczenia finansowania w procesie zamykania programu „Polski bon turystyczny” w ustawie z dnia 15 lipca 2020 r. o polskim bonie turystycznym. To są zmiany techniczne.

To pokrótce, panie przewodniczący, tyle. Jesteśmy gotowi do procedowania.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Świetnie. Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję. Pan poseł Chmielewski.

Posel Marek Jan Chmielewski (KO):

Panie przewodniczący, Wysokie Komisje, panie ministrze, nawiązując do fragmentu zmienianej ustawy dotyczącego polskiego bonu turystycznego, mam takie pytanie, ponieważ pracuję jako wiceprzewodniczący komisji nadzwyczajnej do spraw przeciwdziałania skutkom powodzi roku ubiegłego. Spotykamy się na co dzień z przedsiębiorcami, którzy m.in. właśnie zwracają uwagę na taki interwencjonizm państwa w tym temacie.

Pytanie, czy dobrze słyszałem, że w ministerstwie planowane są jakieś pomysły czy rozwiązania, w których wprowadzono by jakiś uniwersalny mechanizm w sytuacjach nadzwyczajnych, kryzysowych, czy to związanych z rozwojem turystyki na obszarze wschodniej Polski, czy to związanych właśnie z tematami powodzi, które dotknęły bardzo mocno rejony turystyczne, jakimi jest Dolny Śląsk czy Opolszczyzna? Warto byłoby wesprzeć jakimś mechanizmem tych przedsiębiorców, bo jeżeli taki mechanizm będzie pewny, to wtedy branża turystyczna też będzie się łatwiej rozwijała. Będzie miała pewność, że w którymś momencie będą mogli liczyć na taki skuteczny mechanizm, który reguluje zawsze, a nie tylko tymczasowo na zasadzie, że ktoś ma większą możliwość przepchnięcia jakiegoś procesu. Tak że pytanie, czy w temacie szeroko rozumianych bonów turystycznych i wsparcia branży turystycznej coś się dzieje w ministerstwie.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa z tyłu się zgłaszał? Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Andrzej Gut-Mostowy (PiS):

Szanowny panie ministrze, szanowne Komisje, panie przewodniczący, mam szczegółowe pytanie dotyczące sprawy ubezpieczenia związanego z rozłożeniem tych ewentualnych gwarancji ubezpieczeniowych na kilka umów. Oczywiście, jeżeli fundusze ubezpieczeniowe i biura podróży sobie życzą, aby takie rozwiązanie było, to wydaje się to być zasadne. Natomiast mam pytanie, czy takie funkcjonowanie tych wspólnych ubezpieczeń jest zabezpieczone, aby one nie stanowiły pewnego uszczerbku dla całego rynku ubezpieczeniowego, czyli mówiąc w skrócie, aby w razie nieprzewidzianych okoliczności te wspólnie występujące dwie lub trzy gwarancje ubezpieczeniowe były skutecznie wykorzystane do tych celów, do których są powołane.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś chciałby jeszcze zabrać głos? Proszę bardzo, strona społeczna, proszę się przedstawić.

Radca prawny w Polskiej Izbie Ubezpieczeń Monika Olszewska:

Dziękuję bardzo. Dzień dobry. Nazywam się Monika Olszewska. Jestem radcą prawnym w Polskiej Izbie Ubezpieczeń.

Chciałam w imieniu branży ubezpieczeniowej zwrócić uwagę na przede wszystkim dwie ważne kwestie, jakie już wcześniej poruszaliśmy w pismach do Ministerstwa Sportu i Turystyki, ale także w ostatnim piśmie do Kancelarii Sejmu. Przede wszystkim to, co budzi wątpliwości branży ubezpieczeniowej, to brak określenia sposobu wyznaczenia tego gwaranta, który miałby być gwarantem – nazwijmy go tak – wiodącym, do którego miałyby spływać roszczenia klientów upadłych biur podróży bądź do którego marszałek miałby zwrócić się o wypłatę zaliczki na potrzebę repatriacji. Ponieważ ustawa nie określa, w jaki sposób ten gwarant ma być wyznaczony, powstaje pytanie, jaka jest podstawa prawna do wyznaczenia tego gwaranta między sobą. Zwracaliśmy już na to uwagę w naszym stanowisku do ministra sportu i turystyki. Na tę kwestię, na brak podstawy prawnej do ewentualnej wymiany informacji, jaka byłaby potrzebna do skonstruowania takiej łączonej umowy gwarancji, zwracała też uwagę Komisja Nadzoru Finansowego. Ta uwaga nie została jednak uwzględniona przez ministra sportu i turystyki, a konsekwencją tego może być to, że w przypadku, gdy brak jest podstawy do wymiany takich informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, bądź w przypadku banków objętych tajemnicą bankową zachodzi ryzyko naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. I takie ryzyko każdy zakład ubezpieczeń, jak i bank będzie musiał wziąć pod uwagę, decydując się, czy wystawić daną gwarancję ubezpieczeniową. To może ograniczyć apetyt na ryzyko wśród krajowych zakładów ubezpieczeń i skutek w postaci otwarcia tego rynku czy polepszenia sytuacji operatorów turystycznych, ułatwienia zdobywania im gwarancji bądź tańszych gwarancji może być przeciwny.

Konsekwencją może być także to, że te gwarancje bankowe bądź ubezpieczeniowe będą wystawiane przez podmioty zagraniczne działające na zasadzie swobody działalności w Unii Europejskiej. A to oznacza, że gwarancja wystawiana przez bank, założony, lotewski czy ubezpieczyciela bułgarskiego może w sposób niedostateczny zabezpieczać interesy podróżnych. Bowiem w takim przypadku, jeśli doszłoby do upadłości tour operatora, do niewypłacalności tour operatora, podróżny musiałby się kontaktować z takim gwarantem wiodącym, którym byłby podmiot zagraniczny. Powstaje więc pytanie, czy ta ustawa w sposób dostateczny chroni interes polskich klientów biur podróży.

W piśmie, które skierowaliśmy do Ministerstwa Sportu i Turystyki oraz do ministra Salamończyka, proponowaliśmy – nadal proponujemy i podtrzymujemy – żeby ta ustawa wyraźnie wprowadzała zapisy, które działają na korzyść polskich podróżnych. To znaczy żeby przewidywała, że każdy z gwarantów musi złożyć oświadczenie, iż posiada odpowiednie zasoby do obsługi roszczeń klientów biur podróży. Tych roszczeń w przypadku upadłości może być naprawdę niezliczona liczba. Jeżeli gwarantem będzie bank, to banki, które w chwili obecnej udzielają tylko 1% zabezpieczeń w postaci gwarancji ubezpieczeniowych, prawdopodobnie nie będą w stanie sprawnie i skutecznie tych roszczeń zrealizować, gdyż nie posiadają służb, tak jak zakłady ubezpieczeń, wyspecjalizowanych w obsłudze roszczeń.

W przypadku, gdyby gwarantami zostały podmioty zagraniczne, Polska Izba Ubezpieczeń postuluje, by ustawa nakładała obowiązek obsługi takich roszczeń w języku polskim, bowiem kontaktowanie się z infolinią banku zagranicznego czy zagranicznego ubezpieczyciela może być poważnym problemem dla polskiego podróżnego.

Proponujemy także, żeby wzór gwarancji ubezpieczeniowej, jaki jest określony w rozporządzeniu ministra finansów, który i tak siłą rzeczy musi być zmieniony w związku z innymi zmianami przewidzianymi w tej ustawie, wyraźnie opisywał, jakie obowiązki ciążyą na gwarancie. W chwili obecnej jest tylko odesłanie do konkretnych przepisów ustawy, a to powoduje, że podmiot zagraniczny może nie być świadomy, jakie dokładnie obowiązki, w jakich terminach na nim ciążyą.

I jeszcze jedna rzecz, na którą pragniemy tu zwrócić uwagę. Ustawa powinna wyraźnie precyzować w przypadku łączonych gwarancji, do kogo klient polskiego biura podróży może zgłosić roszczenie w przypadku, gdy nie otrzyma zaspokojenia swojego żądania. W tej chwili ustawa tego nie precyzuje, a powinna wyraźnie wskazywać, że klient biura podróży powinien kierować roszczenie do tego gwaranta, który w danej chwili powinien z tej gwarancji odpowiadać. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Potem będę prosił o stosunek ministerstwa, ale zanim to zrobię, zgłosiła się pani posłanka Żaneta Cwalina-Śliwowska i potem pan poseł Gut-Mostowy.

Poseł Żaneta Cwalina-Śliwowska (Polska2050):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Nowelizacja przewiduje elektroniczny wykaz umów oraz w jaki sposób mają być gromadzone i wymienione te dane, co ma zwiększyć bezpieczeństwo podróżnych i skuteczność. Natomiast ja mam do pana ministra pytanie właśnie o przejrzystość takiego systemu dla klientów, dla podróżnych. Czy nie będzie to zbyt chaotyczne? Czy nie warto byłoby właśnie wyznaczyć ku temu jakiejś jednostki odpowiedzialnej za udzielanie informacji? Czyli dobrze, gdyby taka baza danych była połączona z jakąś infolinią, gdzie obywatel mógłby łatwo uzyskać informacje, a nie gubić się po prostu w gąszczu danych zawartych w takiej bazie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Pan poseł Gut-Mostowy.

Poseł Andrzej Gut-Mostowy (PiS):

Szanowny panie ministrze, Wysoka Komisjo, cieszę się, że głos z sektora ubezpieczeniowego w pewnej części podnosił ten sam problem, który ja dostrzegłem, czyli żeby te gwarancje cząstkowe, które zostaną ustanowione w miejsce jednej gwarancji ubezpieczeniowej, spełniały wszystkie role i funkcje, jakie przewidujemy i dla biur podróży, ale także dla klientów.

Natomiast zostało tutaj podniesione też jedno niepokojące zjawisko, żebyśmy w sytuacji, kiedy technicznie te gwarancje cząstkowe byłyby niekorzystne i nieatrakcyjne dla rodzimego rynku ubezpieczeniowego, nie mieli do czynienia z takim zjawiskiem, że instytucje ubezpieczeniowe

spoza Polski będą zainteresowane ze względu na sprawy organizacyjne czy inne tematy. Do tego nie powinniśmy dopuścić, gdyż w moim przekonaniu klient polskiego rynku ubezpieczeniowego, polski turysta mimo wszystko ma większe zaufanie do polskich firm ubezpieczeniowych, nie mówiąc o tym, że wtedy nie ma też bariery językowej i innych kwestii.

Dlatego takie rozwiązania wprowadzone do tej ustawy, które zapewnią dobrą skuteczność i spójność tych nowych rozwiązań, tych gwarancji częściowych, należałoby zdecydowanie uwzględnić. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Bortniczuk.

Poseł Kamil Bortniczuk (PiS):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, ja chciałbym wzmocnić głos pana posła Chmielewskiego dotyczący bonu turystycznego i ewentualnie przygotowania narzędzi na przyszłość jako możliwości szybkiego reagowania w sytuacjach kryzysowych. Bon turystyczny, tu warto wspomnieć – przed chwilą mówił jeden z autorów wprowadzających to rozwiązanie, pan minister Andrzej Gut-Mostowy – był świetnym rozwiązaniem, pomógł polskiej branży turystycznej wyjść z kryzysu po bardzo daleko idących ograniczeniach covidowych. Jednocześnie był formą interwencji państwa, która była możliwie jak najbardziej urynkowiona, bo jednak to konsumenci swoją decyzją zakupową decydowali o tym, do jakiego przedsiębiorcy ten bon zostanie skierowany, więc był tam też element konkurencyjny. A jednocześnie załatwialiśmy kilka problemów społecznych, bo wspierając branżę turystyczną, wspomogliśmy też polskie rodziny w możliwości wypoczynku i wspierania polskiej gospodarki.

Prosiłiśmy o to wielokrotnie na obradach tej specjalnej komisji powodziowej, żeby zastosować ten bon turystyczny. Przecież mamy wszystkie narzędzia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który bodajże, jeśli dobrze pamiętam, zajmował się tym, posiada całą mechanikę. Mamy wszystkie silniki, które pozwalają stosunkowo szybko wprowadzić to narzędzie w formie cyfrowej do użycia, stosunkowo szybko je rozliczyć, dokonać wypłat. I mogliśmy każdemu Polakowi dać możliwość odwiedzenia jednego z kilkudziesięciu, może kilkuset ośrodków turystycznych znajdujących się na terenie tych gmin najbardziej poszkodowanych, co siłą rzeczy... Jakby osobodni w tych ośrodkach, w tych gminach ograniczyłyby zakres finansowy tego bonu do absolutnie akceptowalnej przez państwo wysokości.

Niestety ciągle nie było tej decyzji. Apelujemy też do pana ministra, żeby rozważyć to po raz kolejny, bo branża turystyczna na tych terenach dotkniętych powodzią ciągle się nie podniosła. A tak jak mówię, byłby to niewielki koszt, cały silnik, całą mechanikę znamy. Apeluję, żeby rozważyć rychłe wprowadzenie bonu turystycznego na terenach dotkniętych przez powódź, ale jednocześnie znaleźć systemowe rozwiązanie do tego, żeby ten bon uruchamiać każdorazowo, kiedy się taka potrzeba wywołała jakąś specjalną okolicznością pojawi.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo. Dziękuję za ten głos. Rozumiem głos pana Chmielewskiego jako właśnie propozycję systemowego, stałego mechanizmu, który byłby uruchamiany w sytuacjach, o których pan też wspominał, tak że jak najbardziej będę chciał prosić ministerstwo o ustosunkowanie się.

Zanim pan włączy czerwony mikrofonik, to są jeszcze dwa głosy od państwa ze strony społecznej. Proszę w miarę krótko, ale jak najbardziej proszę się wypowiedzieć. Jakby pan był uprzejmy się przedstawić. Pan pierwszy, a potem drugi pan.

Prezes zarządu Polskiej Izby Turystyki Paweł Niewiadomski:

Dzień dobry. Paweł Niewiadomski, prezes Polskiej Izby Turystyki.

Po pierwsze, bezwzględnie popieram wnioski panów posłów dotyczące uruchomienia bonu turystycznego w sytuacji zadziania się takich okoliczności jak siła wyższa tutaj, w kraju.

A wracając do przepisów w tej chwili nowelizowanych, do projektu ustawy, chciałbym po pierwsze zwrócić państwa uwagę na fakt, że polski system zabezpieczeń właśnie tych dla organizatorów turystyki jest uznany przez organy Unii Europejskiej za modelowy. On w tej chwili stanowi podstawę prac, które się aktualnie toczą w Unii Europejskiej już w ramach trilogów poszczególnych trzech instytucji europejskich nad rewizją dyrektywy, o której w tej chwili mówimy.

Znaczy w tej chwili mówimy w ustawie, ale oczywiście to jest transpozycja tej dyrektywy, która w tej chwili jest przedmiotem nowelizacji.

W odniesieniu do konkretnych uwag chciałem zwrócić państwa uwagę, że jeśli chodzi o zagraniczne podmioty ubezpieczeniowe, to one już w tej chwili zabezpieczają organizatorów turystyki. I rzeczywiście kwestie zgłoszone tutaj przez środowisko ubezpieczycieli dotyczące tego, aby doprecyzować różne kwestie związane z ewentualną likwidacją szkody przez te podmioty, żeby były doprecyzowane... Przy czym wydaje mi się, to nie jest akurat ta kwestia, że zagraniczne podmioty mogą wejść na polski rynek. To chyba nie jest kwestia dokładnie nowelizacji tej ustawy, ponieważ te przepisy unijne po prostu zezwalają podmiotom z Unii Europejskiej na prowadzenie działalności w krajach Unii Europejskiej, w krajach unijnych. Niemniej jednak te kwestie dotyczące choćby języka, obsługi czy inne obowiązki, a przede wszystkim kwestia samej likwidacji szkody powinny być... Są co prawda też inne możliwości, jak na przykład ustanowienie w Polsce pełnomocnika czy jakiejś firmy assistance, która mogłaby te szkody likwidować.

I ostatnia kwestia to jest kwestia tego, że ustawa zakłada też możliwość prezentowania zbiorczych danych dotyczących rynku turystycznego. I zasadniczo fajnie, to jest również dobra informacja dla branży turystycznej. Niemniej jednak nie znalazłem w przepisach takiej informacji czy takiego zapisu, bez którego może dojść do ujawnienia danych wrażliwych przedsiębiorcy.

Wyobraźmy sobie, proszę państwa, taką sytuację na przykład, że z lotniska we Wrocławiu jeden organizator turystyki organizuje jakieś przeloty i imprezy turystyczne w oparciu o samolot czarterowy do jakiegoś jednego miejsca wypoczynku. Ujawnienie takiej danej, nawet jeżeli ona będzie zbiorcza, będzie podstawą do tego, że konkurent tego przedsiębiorcy będzie znał na przykład w takiej sytuacji wypełnienie samolotu.

Tutaj więc jest bardzo istotne, żeby doprecyzować, że te dane nie mogą ujawniać czy prezentowanie tych danych nie może ujawniać danych tego typu. Mówię o tym przykładzie, który tutaj podałem, że po prostu to musi być jednoznaczny zapis, że takie dane nie mogą być ujawnione. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Jeszcze głos z tej strony.

Prezes zarządu Europejskiego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Turystycznych Łukasz M. Mikosz:

Dzień dobry. Łukasz Mikosz, prezes Europejskiego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Turystycznych.

Chciałbym się odnieść do trzech rzeczy. Po pierwsze, poprzec to, co z naszego stołu już wybrzmiało wcześniej, tzn. konieczność doprecyzowania w tych przepisach kwestii samej likwidacji szkody. Bo jakkolwiek szczytnie te przepisy nie brzmiałyby, jak dobre dla branży jest wprowadzenie możliwości posiadania kilku gwarantów przy otwartości naszego rynku i możliwości działalności z każdego kraju europejskiego, faktycznie świadomość zagranicznych ubezpieczycieli czy zagranicznych banków, które będą ubezpieczały przedsiębiorców na wypadek niewypłacalności, może być średnia albo może być znikoma. I w sytuacji, w której dojdzie do niewypłacalności takiego organizatora, okaże się, że najczęściej klienci i marszałek zostaną z niczym, na przykład z brakiem całkowitej możliwości nawet kontaktu z takim bankiem, który będzie to gwarantował, bo tam nie ma infolinii szkodowych. Tam jest jedynie główna infolinia, która otwarta jest najczęściej od 9.00 do 17.00 a „Proszę wybrać 1, 5, 8” każdy z nas zna. I tym sposobem natychmiastowa reakcja przy likwidacji szkody będzie całkowicie niemożliwa.

Druga kwestia. Cieszę się, że tutaj z sali ze strony panów posłów i pani posłanki wybrzmiała kwestia związana z bonem turystycznym, bo faktycznie jest to rozwiązanie dla Polski i dla polskich przedsiębiorców bardzo dobre, ale pragnę zwrócić na jedną rzecz uwagę. Jeżeli to rozwiązanie będzie wprowadzane na tej zasadzie, jak teraz były te regionalne bony turystyczne, to może to doprowadzić tylko do niechęci i braku wiary społecznej w to, że to rozwiązanie jest dla wszystkich. Dlaczego? Dlatego że najczęściej można było składać wnioski o te bony na przykład od godziny 9.00. Okazało się, że od godziny 9.03 już nie można było zgłaszać tych wniosków, dlatego że system się zawieszał. O 9.15, jak się odwieszał, to już nie było środków, już zostały wykorzystane. Pragnę więc tu uczulić, że przy tego typu rozwiązaniach ten system dostępności bonów turystycznych dla wszystkich ma być faktyczny, faktycznie z dostępnością dla wszystkich.

Kolejna kwestia, która się gdzieś tutaj przewinęła poniekąd w wypowiedzi moich przedmówców, to jest kwestia tych sytuacji nadzwyczajnych, kiedy trzeba uruchomić pomoc. Mamy TFP, mamy TFG, znaczy Turystyczny Fundusz Pomocowy, jeżeli chodzi o sytuacje nadzwyczajne. Kwestia samego uruchomienia tych środków, która wymaga podjęcia decyzji przez dwóch ministrów działających wspólnie i w porozumieniu, doprowadza do tego, że mali organizatorzy turystyki niestety nie mogą skorzystać z tego typu zabezpieczenia. Ono jest uruchamiane dopiero w momencie, kiedy to duży organizator bądź kilku dużych organizatorów, bądź wszyscy organizatorzy mają jakiś problem.

Można to było zaobserwować przy okazji pożarów na Rodos, kiedy na jednym ze spotkań w ministerstwie była dyskutowana kwestia tego, czy go uruchamiać, czy nie uruchamiać. Tak naprawdę najwięksi organizatorzy doszli do wniosku, że nie widzą takiej potrzeby i ten fundusz nie został uruchomiony.

Jako organizacja wiele razy podnosiliśmy w rozmowach z ministerstwem, że należałoby zmienić system uruchamiania tego funduszu na taki, gdzie faktycznie nie należy go uruchamiać, tylko jest on dostępny dla każdego przedsiębiorcy, który znalazł się, spełniając ustawowe przesłanki do tego, żeby skorzystać z tych środków, w sytuacji, która go do tego uprawnia. I jako taki przykład można podać małego organizatora, który organizuje wyjazdy do Dżibuti. W momencie, kiedy w Dżibuti zajdzie lawina, zjadą hotele i nie będzie mógł organizować tam imprez, to nie wyobrażam sobie, że w tym momencie dwóch ministrów będzie się spotykało, żeby podjąć decyzję, żeby chronić jednego małego organizatora, który jest w trudnej sytuacji. I chociaż on pewnie swoją działalnością generuje promil wpływów do tych funduszy, to jak najbardziej jest jedną z firm, które te składki wpłacają, i powinien czuć się przez ten fundusz chroniony na tym samym poziomie jak inni.

Na zakończenie jeszcze tylko taka jedna kwestia, bo tu myślę, że nie czas i miejsce, jeżeli chodzi o tę Komisję, ale te zmiany, które są tutaj w tej chwili dyskutowane, dotyczą organizatorów, którzy działają legalnie w oparciu o przepisy. Natomiast, jeżeli chodzi o turystykę, czy to krajową, czy wyjazdową, mamy rosnący problem, jeżeli chodzi o podmioty działające nielegalnie, bez spełnienia kryteriów ustawowych. I niestety tym tematem ministerstwo, niezależnie od rządu, zająć się nie chce. A pragnę przypomnieć, że zgodnie z motywem 47 preambuły do dyrektywy 2015/2302 każdy z krajów powinien wprowadzić skuteczne narzędzie do radzenia sobie z kwestią przedsiębiorców działających z naruszeniem przepisów ustawy. Niestety z przykrością muszę stwierdzić, że takiego rozwiązania w Polsce nie wypracowaliśmy i to nie wypracowaliśmy go ani w oparciu o działalność Ministerstwa Sportu i Turystyki, ani Ministerstwa Edukacji Narodowej, które obejmuje swoją działalnością turystykę dzieci i młodzieży – a tam niestety, z tego co branża obserwuje, jest największe siedlisko związane z problemem szarej strefy, czy to jeżeli chodzi o to wszystko, co dostępne jest w internecie. I tutaj na zakończenie jedynie pragnę zasygnalizować, że zgłaszanie takich przypadków, które są spenalizowane na gruncie naszych krajowych przepisów, czy to na gruncie ustawy o imprezach turystycznych, czy też w Kodeksie wykroczeń, najczęściej kończy się niestety umorzeniem ze względu na niską szkodliwość społeczną czynu, brak znamion czynu zabronionego czy całą listę innych rzeczy. I dla zobrazowania tego problemu podam przykład jednego z umorzeń, które jako organizacja otrzymaliśmy w tamtym tygodniu, gdzie prokuratura Warszawa-Śródmieście akurat dopatrzyła się znamion, ale nie dopatrzyła się tam szczególnej szkodliwości społecznej tego czynu. A ten organizator, który został przez nas zgłoszony, nawet na ten moment ma na swojej stronie dostępnych piętnaście różnych imprez turystycznych, z których obywatel może skorzystać całkowicie bez świadomości tego, że nie jest chroniony w stopniu takim, na jakim powinien być w Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję.

Bardzo proszę, jeszcze pan poseł Gut-Mostowy.

Poseł Andrzej Gut-Mostowy (PiS):

Szanowny panie ministrze, Wysoka Komisjo, nawiązując do głosu mojego przedmówcy, chciałem zwrócić uwagę na jedną rzecz. Będę bronił w imieniu, wydaje się, dobrego działania tego systemu, aby jednak wiceminister do spraw turystyki, czyli de facto minister, miał możliwość suwerennych decyzji co do uruchomienia Turystycznego Funduszu Pomocowego, gdyż oczywiście podejmuje on takie decyzje w porozumieniu z branżą turystyczną, z tour operatorami.

Przywołany tutaj przykład pożarów na Rodos i dramatycznej wtedy sytuacji największych polskich tour operatorów – w konsultacjach, akurat miałem przyjemność prowadzić te rozmowy, po prostu tour operatorzy doszli do wniosku, że straty wizerunkowe spowodowane uruchomieniem tego Turystycznego Funduszu Pomocowego byłyby większe niż realne z tego korzyści. Dlatego suwerennie podjęli decyzję, były to słowa „poradzimy sobie”... aby nie uruchamiać tego funduszu, gdyż to spowoduje większe zawirowania wizerunkowe dla tour operatorów. I to, wydaje się, akurat było w tym przypadku.

Oczywiście to zapewne nie dotyczy innych przypadków, kiedy chcemy uruchamiać Turystyczny Fundusz Pomocowy, czyli na przykład wojny czy kataklizmów typu powodzie. Minister właściwy do spraw turystyki absolutnie podejmuje takie decyzje w porozumieniu z branżą turystyczną. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Dobrze, ale krótko.

Prezes zarządu ESPT Łukasz M. Mikosz:

Ad vocem tego, co powiedział przed chwilą pan Gut-Mostowy. Po pierwsze, użył pan bardzo trafnego stwierdzenia: najwięksi organizatorzy podjęli decyzję. I to pokazuje ten problem.

A druga kwestia. Jeżeli uruchomienie spowodowałoby straty wizerunkowe, bo faktycznie to się wtedy przewinęło na tym spotkaniu, to należy zauważyć, że gdyby nie trzeba było uruchamiać, to w ogóle byśmy nie rozmawiali o jakichkolwiek stratach wizerunkowych. Po prostu organizator, który doszedł do wniosku, że spełnia te kryteria przyjęte w ustawie, składa wniosek, który oczywiście musi być w jakiś sposób zweryfikowany – i nie trzeba tego medialnie przedstawić, że cokolwiek zostało uruchomione. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Teraz pan minister. Jakby pan był uprzejmy tak syntetycznie podsumować, bo zaczynam się martwić o naszą frekwencję.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Najbardziej syntetycznie, panie przewodniczący, to mógłbym podsumować w ten sposób, że zespół w Ministerstwie Sportu i Turystyki ze wszystkimi tymi uwagami, które zostały zaprezentowane przez strony, mierzył się przy projektowaniu tych ostatecznych zapisów i nie podzielał tych wątpliwości.

Po pierwsze, chcę powiedzieć panu prezesowi Polskiej Izby Turystycznej, że jest zapis w tych propozycjach, że Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny podaje do powszechnej wiadomości zbiorcze dane. Chodzi tutaj o tę cyfrową zmianę, z analogowej na cyfrową. Zbiorcze dane, o których mowa – i tutaj jest to zawarte w wykazie umów – „bez wskazania danych identyfikujących przedsiębiorców turystycznych”. Czyli jest taki zapis, który tutaj powoduje, że tych danych, o których pan mówił że mogą być, nie ma.

Z drugiej strony my zakładamy, że jeżeli ktoś chce, panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, mieć jednego gwaranta tak jak teraz, to może go mieć. Natomiast otwieramy możliwość tych gwarancji szerszych, tak żeby polepszyć trochę byt polskich przedsiębiorców turystycznych bez absolutnie zagrożenia, że nie będzie tego lidera. Ponieważ w ustawie zapisujemy to, w zmianie pierwszej pod lit. b jest zapisane w ust. 2a, że „jeden z podmiotów udzielających gwarancji musi być wskazany w treści gwarancji jako podmiot, o którym mowa w artykule”, czyli ten podmiot główny. Uważamy więc, że ta zmiana polepszy absolutnie bez pogorszenia sytuacji.

Słusznie pan prezes Niewiadomski zwrócił uwagę, że podmioty zagraniczne na zasadach, które w Unii Europejskiej są otwarte, już świadczą te gwarancje, to są rzeczywiście podmioty z Niemiec, na dzień dzisiejszy, Bułgarii i Łotwy. To mamy również przeanalizowane, więc też nie możemy tego rynku zamykać. I to jest kolejna uwaga.

Jeżeli chodzi o bon, to oczywiście były też uwagi, które wykraczały poza przedłożenie, więc ja nie będę się do nich odnosił, biorąc pod uwagę prośbę pana przewodniczącego. Natomiast jeżeli chodzi o bon, on tutaj jest dotknięty. Ja państwu powiem tak. I tutaj proszę pana przewodniczącego, jednego i drugiego. Rzeczywiście nie tylko to zagrożenie powodziowe, które wystąpiło w zeszłym roku – i gdzie pewnie trzeba jeszcze podjąć pewne działania promujące turystykę

dla Dolnego Śląska, i jesteśmy na to gotowi – ale uważamy, że Polska jako kraj przyfrontowy dostaje trochę obuchem taką opinię jako destynacji jakoby mniej bezpiecznej. I tu chcielibyśmy państwa prosić, obydwie Komisje, które z przedsiębiorczością turystyczną, mam nadzieję, mają wiele... I posłowie pracujący. Brakuje nam trochę środków. My uważamy, że 10 mln dodatkowych środków na cel promocji, właśnie takiej, która pomogłaby nam interwencyjnie w przyszłym roku prowadzić takie działania, byłoby wskazane i o to prosimy. I to byłby taki element właśnie takiego interwencyjnego bonu.

Dziś trzeba powiedzieć, że niektóre regiony samorządowe prowadzą takie działania za swoje pieniądze. W tej chwili bardzo mocno przypatrujemy się działaniom regionu warmińsko-mazurskiego, który wprowadził taki bon. Ten bon jest też o tyle właściwy z punktu widzenia gospodarki polskiej, że on jest dedykowany w miesiące tzw. niżu turystycznego, czyli my de facto tym przedsiębiorcom jeszcze mocniej pomagamy.

W związku z tym my jesteśmy w stanie przygotować takie narzędzia wsparcia dla polskich przedsiębiorców turystycznych, ale bez środków finansowych, takich, które uwzględniają tę okoliczność, która dla nas, polityków, jest oczywista, ale trudno ją w normalnych czasach brać pod uwagę... I tutaj prosilibyśmy o takie wsparcie. I tutaj jakoś nazwalibyśmy ten bon czy czek i wprowadzalibyśmy szczególnie w porozumieniu z regionami i z regionalnymi organizacjami turystycznymi.

To tyle według mnie syntetycznie, panie przewodniczący, w punktach, ale możemy szczegółowo.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Będziemy wchodzić w szczegóły, procedując ustawę.

Tak że bardzo dziękuję państwu za tę dyskusję, dziękuję za to stanowisko w sprawie bonu. Rozumiem, tu chodzi też nie tylko o ideę bonu, ale też o pieniądze, bo jak zawsze chodzi o pieniądze. Natomiast rozumiem, że tutaj suma niedużych pieniędzy powoduje duże kwoty, natomiast co do zasady wydaje się to słuszne. I widzę, jest takie wsparcie też zarówno opozycji, jak i koalicji rządowej w tym obszarze, co zawsze jest dobrym sygnałem.

Szanowni państwo, stwierdzam zakończenie pierwszego czytania.

Przechodzimy do rozpatrzenia projektu ustawy.

Czy ktoś z pań i panów posłów ma uwagi do tytułu ustawy? Nie widzę. Został rozpatrzony.

Przechodzimy do art. 1. Będziemy szli zmianami. Art. 1, zmiana pierwsza. Biuro Legislacyjne, proszę bardzo.

Legislator Wojciech Paluch:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, zmiana pierwsza, do art. 7 do lit. b dodawanego ust. 2a. Tam akurat projektodawcy wskazują, że jednostkowe sumy gwarancji mogą być niższe niż ta ustalona przepisami. Proponowalibyśmy, aby wyraz „ta” zastąpić bardziej właściwymi tutaj w kontekście projektowanej normy wyrazami „suma gwarancji”. To pierwsza propozycja. Druga kwestia. Również proponowalibyśmy, aby w tym ustępie wykreślić drugi wyraz „ta” – on wydaje nam się zbędny. Natomiast w ust. 2b wyrazy w trzecim wersie „dochodzenia swoich” – wydaje nam się, że to jest nadprogramowy wyraz „swoich”, i też proponowalibyśmy wykreślić.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

OK, te są legislacyjne, ale mam pytanie o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Wyrażamy zgodę na zmianę.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dobrze. Rozumiem, że państwo w ramach upoważnienia możecie wprowadzić te korekty? OK.

Czy ktoś z państwa ma jeszcze uwagi do zmiany pierwszej w art. 1? Nie widzę. Została rozpatrzona.

Zmiana druga. Biuro Legislacyjne? Nie ma uwag. Posłowie? Też nie widzę. Zmiana druga została rozpatrzona.

Zmiana trzecia. Proszę bardzo, panie mecenasie.

Legislator Wojciech Paluch:

Tutaj, szanowni państwo, w dodawanym ust. 3 w art. 15 państwo posługują się w zdaniu drugim takim sformułowaniem, że „przepisy art. 19 ust. 3 stosuje się odpowiednio”. Pragniemy zwrócić

uwagę, że oczywiście ta technika jest jak najbardziej dopuszczalna w celu osiągnięcia skrótowności tekstu prawnego, niemniej jednak zgodnie z zasadami techniki prawodawczej prosimy zwrócić uwagę w szczególności, że trudno tutaj odkodować, czy należy wprost stosować te przepisy, w jakim zakresie. Dlatego też należałoby jednak nieraz może rozważyć bardziej rozpisaną wersję stosowania bezpośrednio tego art. 19 ust. 3 czy ewentualnie, w jakim zakresie.

Druga kwestia, stricte legislacyjna, redakcyjna, która wynika również z wcześniejszych rozwiązań, ponieważ wielokrotnie państwo posługuje się terminologią „gwarancji ubezpieczeniowej”. I wydaje nam się, że dobrze byłoby, żeby zawsze przed wyrazem „bankowych” również o taki wyraz uzupełnić. Więc wielokrotnie w projekcie ustawy, gdzie mówimy o gwarancji ubezpieczeniowej albo bankowej, przed wyrazem „bankowych”, dodać „gwarancji”. I to oczywiście rzutuje również na rozwiązanie w zmianie czwartej, też prosilibyśmy o uwzględnienie tej uwagi.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję. Co do drugiej uwagi – ją rozumiem, ale co do pierwszej uwagi – to jest ogólna uwaga...

Legislator Wojciech Paluch:

Aby jednak rezygnować ze sformułowań „stosuje się odpowiednio”.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Tak, tylko że tutaj nie ma ze strony państwa żadnej propozycji, nie ma też żadnej propozycji ze strony posłów, czyli zostawiamy to raczej tak, jak jest, z uwagą, że mogłoby być lepiej.

Natomiast rozumiem, że państwo akceptujecie „gwarancje bankowe”?

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Tak jest. Przyjmujemy te uwagi formalne. Natomiast tę uwagę na przyszłość będziemy pamiętać, żeby stosować się do mądrości doświadczonych legislatorów.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Tak jest. Tak zawsze robimy i nigdy nie robimy inaczej albo rzadko.

To zrobimy tak. Te „gwarancje bankowe” dodajemy tutaj zgodnie z państwa upoważnieniem. Czyli mogę przyjąć, że zmiana trzecia stała rozpatrzona.

Zmiana czwarta z tą samą korektą. Panie mecenasie, prawda? W czwartej zmianie jest też gwarancja?

Legislator Wojciech Paluch:

Tak, oczywiście tu konsekwentnie uzupełnilibyśmy o wyraz „gwarancja”.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Przyjmujemy.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Tak. I nie trzeba tutaj więcej o tym wspominać.

Czy ktoś ma uwagi do zmiany czwartej? Nie widzę. Zmiana czwarta została rozpatrzona.

Zmiana piąta. Pan mecenas nie ma uwag? Posłowie? Została rozpatrzona zmiana piąta.

Zmiana szósta. Nie ma uwag ze strony Biura Legislacyjnego, ze strony pań i panów posłanek też nie widzę. Została rozpatrzona.

Zmiana siódma. Rozpatrzona.

Zmiana ósma. Rozpatrzona.

Zmiana dziewiąta. Została rozpatrzona.

Zmiana dziesiąta. Została rozpatrzona.

I tym samym rozpatrzyliśmy art. 1.

Przechodzimy do art. 2. I w związku z tym, że znów tutaj są zmiany, zaczynamy od zmiany pierwszej. Pan mecenas, proszę bardzo.

Legislator Jarosław Lichocki:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, w zmianie pierwszej wielokrotnie wnioskodawcy posługują się określeniami w sposób w naszej ocenie niekonsekwentny. Proszę zwrócić uwagę, że zarówno w ust. 19, ust. 20, jak i ust. 21 jest mowa o decyzji, o której mowa w art. 15ka ust. 29, przy czym w ust. 19 wnioskodawcy zdecydowali się na określenie „prawomocnej decyzji ministra właściwego do spraw turystyki”, a w ust. 20 wyłącznie „decyzje”. Podobnie w ust. 21. Prosilibyśmy o – nomen omen – decyzję, jak konsekwentnie... czy w każdym przypadku należy

mówić o „prawomocnej decyzji”. Skoro jest odesłanie, to chyba też będzie jasne, przez kogo ona jest wydawana.

Ponadto druga kwestia. Proponujemy, aby w ust. 19 mówić o „należnościach”, a nie „należności”. Podobnie jak to jest w ust. 18, gdzie użyto liczby mnogiej, czy w ust. 21 w pkt 1. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

OK. Są dwa rodzaje uwag. Pierwsze, czy państwo wybieracie jedną z tych nomenklatur, czyli „decyzja” versus „decyzja prawomocna”?

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

„Decyzja prawomocna” i „należność pieniężna”, tak? Tak że przyjmujemy uwagi.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dobrze, ale to oznacza, że wtedy upoważnilibyśmy Biuro Legislacyjne do wpisania wszędzie „należność prawomocna”, tak?

Legislator Jarosław Lichocki:

„Decyzja prawomocna”.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

„Decyzja prawomocna”. Możecie to państwo zrobić w ramach upoważnienia, prawda?

Legislator Jarosław Lichocki:

Rozumiem, że identyfikujemy ust. 20, jeśli chodzi o tę decyzję. I ust. 21 pkt 3? Tak, panie ministrze, jest potwierdzenie?

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Tak.

Legislator Jarosław Lichocki:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Tak. OK. I „należności”. Państwo akceptujecie, pan minister akceptuje, a państwo wprowadzają liczbę mnogą.

I tym samym z tymi poprawkami rozpatrzyliśmy zmianę pierwszą w art. 2.

Zmiana druga. Proszę bardzo, panie mecenasie.

Legislator Wojciech Paluch:

Szanowni państwo, panie przewodniczący, zmiana druga, art. 15kc, dokładnie lit. b i dodawany ust. 19a. Tutaj proponowalibyśmy, aby na początku sformułowanie „zgromadzonych na funduszu pomocowym Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny” zastąpić sformułowaniem „funduszu pomocowego można udzielać”. To będzie zgodne zarówno z ust. 20, jak i ust. 21. To jest jedna kwestia.

Druga kwestia dotyczy już ust. 19d pkt 5, gdzie jedno z kryterium to będzie przedstawienie zaświadczenia o niezaleganiu z należnościami względem ZUS oraz zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach.

Przypomnę, że w ustawie covidowej posługujemy się troszkę inną terminologią: o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych – trochę ogólniej – i składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne. Dlatego też nie wiem, dlaczego państwo tutaj trochę inaczej niż dotychczasową terminologią wskazali akurat te dwa kryteria. Abstrahuję jeszcze od innych kwestii związanych z niezaleganiem na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, bo to są kwestie merytoryczne. Dlatego pytanie pozostaje, czy nie powinno być to „niezaleganie w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne”. Chyba że tutaj jest inny zamysł merytoryczny.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo. Pierwsze, jak rozumiem, jest redakcyjne.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Tak, akceptujemy obydwie uwagi. Przyjmujemy te uwagi.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Czy jesteście w stanie w ramach upoważnienia?

Legislator Wojciech Paluch:

Jeśli państwo pozwolą, to pkt 5 brzmiałby następująco „przedstawienia zaświadczenia o niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne”.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Tak.

Legislator Wojciech Paluch:

A tym samym pozostaje dalsze brzmienie bez zmian: „wystawianych nie wcześniej niż trzy miesiące przed dniem złożenia wniosku o udzielenie poręczenia”.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Tak.

Legislator Wojciech Paluch:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dziękuję bardzo.

Tym samym z tymi poprawkami rozpatrzyliśmy art. 2.

Przechodzimy do art. 3. Zmiana pierwsza. Bez uwag i bez komentarzy. Została przyjęta.

Zmiana druga w artykule... Przepraszam, oczywiście proszę.

Legislator Wojciech Paluch:

Panie przewodniczący, ta zmiana jest ostatnią, a dosyć dobrze rozbudowaną, z związku z tym chcielibyśmy mówić jeszcze o art. 2 i o lit. f, tuż przed art. 3, gdzie mamy dodawany ust. 25, który nas informuje, że w zakresie nieuregulowanym do poręczeń stosuje się przepisy ustawy – Kodeks cywilny dotyczące poręczenia. Uważamy, że tu jest nadmiarowe... To jest stricte swoisty taki zabieg legislacyjny – superfluum i naszym zdaniem projektowana regulacja wydaje się tutaj zbędna. Prosilibyśmy jednak o rozważenie wykreślenia ust. 25.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

Zgadzamy się, panie mecenasie.

Legislator Wojciech Paluch:

Tu oczywiście musi być stosowna poprawka, jednak z uwagi na to, iż naszym zdaniem...

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Ale to jest kwestia tylko czystości legislacyjnej, że po prostu państwo uważacie, że nie ma potrzeby wpisywać rzeczy oczywistych, tak?

Legislator Jarosław Lichocki:

Znaczy, panie przewodniczący, jeśli zaczniemy wpisywać, to trzeba byłoby w każdej ustawie regulować w ten sposób coś, co wynika w sposób oczywisty z przepisów Kodeksu cywilnego.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Słuchacie, ja mam prośbę do naszych posłów, posłanek o szybkie wniesienie poprawki, która brzmiałaby, że – ja powiem, co ma być nawet – w art. 2 w zmianie drugiej w lit. f skreślamy art. 25. Tylko rozumiem, że to musi być na piśmie. Możesz napisać?

Poseł Marek Jan Chmielewski (KO):

Tak. Poprosimy sekretariat o pomoc i zaraz napiszemy.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Dobrze. Proszę się nie ruszać. To jest kwestia takiej przerwy technicznej.

Legislator Jarosław Lichocki:

To może przeczytam. Poprawka pana posła brzmi: „Art. 2 w pkt 2. W lit. f skreślić ust. 25”.
Dziękuję.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Czy ktoś z państwa... Poprawka została złożona. Nie ma uwag. Rozumiem, jest pełny entuzjazm dla tej poprawki. Tym samym została przyjęta. Rozpatrzyliśmy art. 2 wraz z przyjętą poprawką.

Przechodzimy do art. 3. Zmiana pierwsza. Dziękuję bardzo. Nie ma uwag. Została rozpatrzona.

Zmiana druga. Proszę bardzo, panie mecenasie. Została rozpatrzona, bo nie ma uwag.

Zmiana trzecia. Jest OK? Nie ma uwag. Została rozpatrzona.

Zmiana czwarta. Została rozpatrzona.

Zmiana piąta. Została rozpatrzona.

Tym samym rozpatrzyliśmy art. 3.

I przechodzimy do art. 4, który mówi o limicie wydatków budżetu państwa. Nie ma uwag? Tak? Proszę bardzo.

Legislator Jarosław Lichocki:

Znaczy tu wskazujemy na taką niejednorodną praktykę, bo wnioskodawcy projektów rządowych raz decydują się na umieszczanie tych maksymalnych limitów wydatków budżetu państwa, który to obowiązek wynika z ustawy o finansach publicznych, „w ustawie nowelizującej”, a innym razem „w ustawie nowelizowanej”. Prosilibyśmy o ujednolicenie tej praktyki.

Ten obowiązek dotyczy wyłącznie projektów rządowych, stąd nasza prośba do strony rządowej, aby w projektach było to przedstawiane po prostu w sposób jednolity. Dla nas jest bez różnicy, czy to będzie w ustawie matce, czy w ustawie nowelizowanej... nowelizującej, przepraszam. Natomiast ta konsekwencja jest wartością samą w sobie, proszę wierzyć.

Sekretarz stanu w MSiT Ireneusz Raś:

My tylko uwzględniliśmy uwagę Ministerstwa Finansów, żeby tak to zapisać, i to wynikało z konsultacji w toku pracy Rady Ministrów.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Domyślam się. W związku z tym nie mamy za bardzo ruchu.

I przyjmujemy tym samym art. 4.

Czy są uwagi do art. 5? Nie widzę. Został rozpatrzony.

I art. 6. Mamy tutaj z panem przewodniczącym wspólną poprawkę, która została państwu rozdana. Przeczytam tylko: „Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 lit. a pkt 2 oraz pkt 9 w zakresie zmienionego art. 31 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca”.

To wynika z tego, słuchajcie, że jest zbyt mało czasu, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla UFG, na wdrożenie informatycznego rozwiązania w związku z przesyłaniem, prowadzeniem rejestru umów w systemie teleinformatycznym. Stąd też przesunięcie wejścia w życie w tym zakresie ustawy do 1 lipca 2026 r.

Czy ktoś z państwa ma uwagi do tej poprawki? Nie widzę. Została w tym momencie rozpatrzona.

Przechodzimy do głosowania nad projektem ustawy wraz z poprawkami. Proszę się przygotować. Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem ustawy z druku 1762 wraz z przyjętymi poprawkami? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał? Widzę, że ktoś jeszcze nie zagłosował, to poczekam. Wszystkim się udało zagłosować? Dobrze, dobrze. Głosowanie trwa.

Proszę o wyniki. Głosowało 16 posłów. 16 było za. Nikt nie był przeciwny. Nikt się nie wstrzymał.

Pozostaje nam wybór posła sprawozdawcy. Proponuję, żeby był nim pan przewodniczący poseł Tadeusz Tomaszewski. Zgadza się?

Posel Tadeusz Tomaszewski (Lewica):

Zgadza.

Przewodniczący poseł Ryszard Petru (Polska2050):

Jest entuzjazm Komisji? Jest. Dziękuję. Został pan wybrany sprawozdawcą.

Tym samym zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję bardzo.